

Voor Miranda, Ydwine en Alle

Koen Kampioen

Fred Diks

Koen Kampioen en de superbeker

Koen Kampioen en het grote toernooi

tekeningen
ivan & ilia

LEESNIVEAU

		M	E	M	E	M	E	M	E	
AVI	S	3	4	5	6	7	P			
CLIB	S	3	4	5	6	7	8	P		

Voetbal

Toegekend door Cito i.s.m. KPC Groep

Nur 282/W092101

Bisac JUV032150

© Uitgeverij Kluitman Alkmaar B.V.

© Tekst: Fred Diks

© Illustraties: ivan & ilia

Alle rechten voorbehouden, inclusief het recht van reproductie in zijn geheel of in gedeelten, in welke vorm dan ook.

kluitman.nl

freddiks.nl

BIJ KONINKLIJKE BESCHIKKING
HOFLEVERANCIER

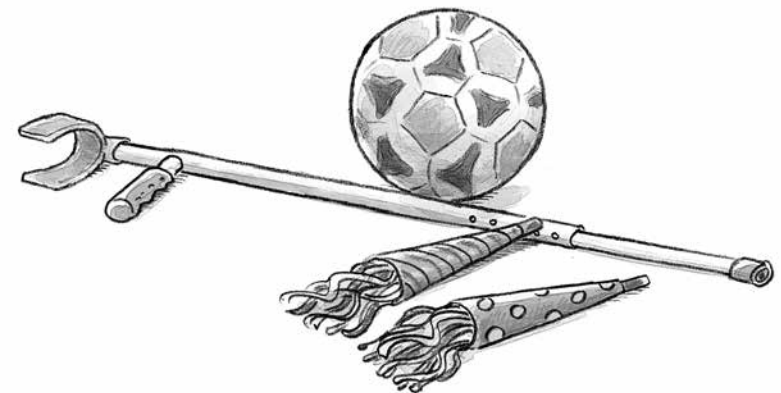
kluitman

Koen Kampioen

Koen Kampioen
Koen Kampioen krijgt een hond
Koen Kampioen komt in de krant
Koen Kampioen en de superbeker
Koen Kampioen gaat op kamp
Koen Kampioen komt in actie!
Koen Kampioen helpt de club
Koen Kampioen en het grote toernooi
Avontuur bij FC Top
Een echte nummer 10
Koen Kampioen speelt in Italië
Koen Kampioen op tv
Koen Kampioen is jarig
Samen sterk
Snel naar de top
Koen Kampioen is een held
Het geheim van Broekie
Koen Kampioen wil naar Stark
Voetbal is voor iedereen

*Actuele informatie over Kluitman-boeken
kun je vinden op kluitman.nl*

Koen Kampioen en de superbeker

Grote verrassing

'Poeh! Ik ben bekaf.' Koen veegt het zweet van zijn hoofd. 'Ik zak bijna in elkaar.' Hij is aan het trainen bij FC Top. Dat is de club waar Koen voetbalt.

'Kop op. Doorgaan,' zegt Niels, zijn beste vriend.

'Maar ik kan echt niet meer,' klaagt Koen.

De voetballers moeten de bal naar elkaar spelen.

'Niet stilstaan!' roept trainer Sebas van der Broek. 'Blijf in beweging.' Na een poosje kijkt hij op zijn horloge. 'Stop maar. Goed gedaan.'

De spelers ploffen moe op de grond neer.

'Pfff. Wat een zware training,' hijgt Koen. 'We lijken wel profs, Broekie.'

Dat is de bijnaam van Koens trainer. Hij heet Sebas. Hij speelt in het hoogste jeugdteam van FC Top. 'Je wilt toch later een echte prof worden?' vraagt hij. 'Dan moet je heel veel trainen. Vooral met de bal.'

'Waarom dan?' wil Koen weten.

'Lijkt me logisch,' zegt Broekie. 'Rondjes lopen is onzin. Daar word je echt geen goede speler van. Iemand die biljart, rent toch ook niet om de tafel heen?'

'Nee. Dat lijkt me een raar gezicht,' lacht Koen. 'Rondjes lopen in het café met zo'n stok in je hand.'

'Dat heet een keu, Koen.' Broekie kijkt weer op zijn horloge. 'Maar we hebben nu genoeg gekletst.'

'Hoezo?' vraagt Tarkan. 'Heb je haast? Moet je soms nog biljarten vanavond?'

'Mooi niet,' lacht Broekie. 'Ik ben al druk genoeg met het voetbal.'

Broekie wijst naar de spelers. 'Opstaan. Als je veel zweet, moet je niet op de grond gaan zitten. Dan word je ziek. Kom. We gaan verder. We spelen vier tegen twee. Het viertal speelt de bal over,' legt hij uit. 'Koen en Tarkan trekken de hesjes aan. Jullie moeten proberen de bal af te pakken.'

'Dat is niet eerlijk,' vindt Koen.

'Klopt, Koen. De vier aanvallers moeten leren de bal bij zich te houden. Daar gaat het in dit spel om. Pak je de bal af? Dat is heel knap. Dan wisselen we door,' zegt Broekie.

Koen rent achter elke bal aan. Samen met Tarkan. Koen lijkt op een dolle hond.

'Hé Koen! Doe je Max soms na?' lacht Broekie.

'Nee,' hijgt Koen. 'Mijn hond kan veel harder rennen.' Koen wordt heel moe. Zijn tong hangt half uit zijn mond.

Dan speelt Gijs de bal naar Renske. Maar hij schiet te zacht.

Koen rent naar de bal. Hij maakt een sliding.

En tikt de bal nog net aan.

‘Goed zo!’ roept Broekie. ‘Nu moeten twee andere spelers in het midden.’

Even later schieten de spelers op doel.

‘Eén groepje gaat bij die hoekvlag staan,’ wijst Broekie. ‘Jullie nemen om beurten een corner. De rest van de spelers stelt zich bij het doel op. Zij moeten proberen te scoren.’

Koen staat met Niels dicht bij het doel. ‘Laat maar komen, die corner,’ gebaart Koen.

‘Probeer hoog voor te zetten.’ Koen wijst naar zijn hoofd. ‘Kijk. Daar moet die komen.’

Tarkan neemt een hoekschop. Die komt hoog voor het doel. Maar Koen springt veel te snel omhoog. Hij staat al weer op de grond als de bal over hem heen komt. Daardoor valt de bal in de struiken.

‘Mislukt, Koen,’ lacht Broekie. ‘Niet te vroeg springen. Dat kun je veel beter.’

Koen is boos op zichzelf. Hij raapt de bal uit de struiken. Ik wil de bal goed inkoppen, denkt hij. Anders word ik nooit prof.

Even later neemt Aukje een hoekschop. Zij en Renske zijn de meisjes in Koens team.

Koen springt nu pas op het laatste nippertje omhoog. Hij kopt de bal tegen de paal. Doelman Gijs duikt snel naar de hoek. Maar hij kan er niet bij. De bal ploft via de paal in het net.

‘Goal!’ juicht Koen. ‘Mooie corner, Aukje.’

‘Klasse, Koen Kampioen!’ gilt Renske. Zo wordt Koen vaak genoemd. Dat komt omdat hij

vaak mooie goals scoort.

‘Prima!’ roept Broekie. Hij steekt zijn duim omhoog.

Aan het eind van de training krijgen ze een partijspel. Aukje en Koen scoren allebei drie keer.

‘Je bent goed in vorm,’ zegt Koen.

‘Klopt,’ meent Aukje. ‘Het gaat steeds beter. En dat is maar goed ook. Want we krijgen het de komende week heel druk met voetbal. En ik ben van plan veel goals te gaan maken.’

Daarna doen de spelers alle ballen in het net. Ze gaan in een kring om Broekie staan.

‘Zaterdag spelen we tegen Zevendam,’ vertelt hij. ‘Wij hebben evenveel punten als dat team. Dus als we winnen, staan we alleen aan kop.’

‘Dat zou gaaf zijn,’ meent Koen. ‘Mag ik ook nog iets zeggen?’

‘Is goed,’ zegt Broekie. Hij tilt het net met ballen over zijn schouder.

‘We moeten woensdag twee wedstrijden spelen.’

‘Hoezo dan?’ wil Broekie weten.

‘We hebben schoolvoetbal. Dat is voor groep vier en vijf. We maken met onze klas een team. Er is een poule met drie ploegen. Als we eerste worden, komen we in de finale. Die is dan de woensdag erna.’

‘En? Denk je dat je in de finale komt?’ vraagt Broekie.

Koen haalt zijn schouders op. ‘Misschien wel.’

‘Waarom gaan jullie niet extra oefenen? Vraag maar aan je juf of ze jullie wil trainen. Je weet het toch? Als je een prof wilt worden, moet je veel oefenen,’ zegt Broekie. ‘Je krijgt een hele grote beker als je de finale wint. Een superbeker. Dat is echt tof.’

‘Hoe weet jij dat?’ vraagt Koen.

‘Lang geleden heb ik met mijn school ook gewonnen. Toen kwam die beker tot aan mijn knieën,’ wijst Broekie. ‘Die foto staat sinds die tijd op mijn kast. Ik kijk er elke dag naar.’

‘Maar je bent al achttien!’ zegt Koen. ‘Is dat dan niet kinderachtig?’

'Welnee. Ik ben erg trots op die foto. We kregen de beker niet voor niets. We hebben in die tijd heel hard getraind.'

'Dan moeten wij dat ook doen,' beslist Koen.

Juf Loes waggelt

Koen zit met de hele klas in de kring. 'Juf Loes? Mag ik u iets vragen?'

'Dat mag altijd,' antwoordt de juf. 'Als je maar geen rare vragen stelt.'

'Nee,' zucht Koen. 'Het gaat over voetbal.'

De juf verschiet van kleur. 'Voetbal? Daar heb ik geen verstand van.'

'Morgen hebben we toch schoolvoetbal?'

'Klopt,' knikt juf Loes. 'We maken er een leuke middag van.'

'Wilt u ons trainen?' smeekt Koen. 'Dan worden we vast heel goed.'

'Ik?' vraagt de juf verbaasd.

'Na schooltijd kunnen we op het grasveld terecht. Naast het schoolplein.'

De juf denkt even na. 'Oké. Dan neem ik de schriften wel mee naar huis. Ik zie dan meteen wie goed in voetbal is. Ik ga zo naar meester Bob. Misschien kan ik van hem spullen lenen. Zoals een trainingspak. En schoenen. Bob gaat

tussen de middag naar huis en zit ook op voetbal. Dan kan hij spullen voor me mee brengen.'

's Middags nemen de kinderen hun schoenen met noppen in een tas mee.

Eindelijk gaat om kwart over drie de bel. Koen rent blij de school uit.

De rest holt achter hem aan. Ze trekken snel hun schoenen aan.

De spelers hebben al ballen uit de speelzaal gepakt. Ze schieten de bal naar elkaar.

'Waar blijft de juf nou?' vraagt Koen zich af.

'Dat weet ik niet,' zegt Renske. 'Misschien durft ze ons niet te trainen.'

Pas na tien minuten komt de juf naar buiten.

Koen schrikt zich dood. Wat ziet ze er raar uit, denkt hij.

Juf Loes draagt een trainingspak. Het is veel te groot voor haar. Ze waggelt als een eend.

'Moet u nog groeien?' plaagt Tarkan. 'In dat pak passen wel twee juffen.'

Koen wijst naar haar voeten. 'En die schoenen zijn u ook veel te groot. Daar kunt u echt niet op lopen.'

'Nee,' geeft de juf toe. 'Ik heb ze geleend van meester Bob. Ik kan toch niet trainen op schoenen met hakken? En een trainer in een nette broek is toch ook geen gezicht?'

'Klopt,' vindt Koen.

'Goed. We beginnen,' zegt juf Loes. Ze stroopt haar mouwen op. 'Ren maar tien rondjes om het veld. Dan ga ik even zitten. Eens zien hoe goed jullie het volhouden.'

'Tien rondjes?' zucht Gijs. 'Ik ben doelman! Ik kan echt niet zoveel lopen.'

Koen denkt aan de woorden van Broekie. 'Van rondjes rennen word je toch geen goede speler?'

'Niets mee te maken. Begin nou maar te lopen.' De juf kijkt streng. Ze doet alsof ze een echte trainer is.

'We lijken wel biljarters,' moppert Tarkan.

'Heeft u ook een biljartstok? Dan kunnen we om zo'n tafel in het café rennen,' stelt Koen voor. 'Dan zitten die tien rondjes er zo op.'

'Ik snap niet waar jullie het over hebben,' zegt juf Loes verbaasd. 'En biljarten doe je met een keu.'

'En voetballen doe je met een bal,' zegt Aukje fel.

De klas moppert. Toch gaan Koen en zijn vrienden rondjes rennen.

'Bah. Hadden we de juf maar niet gevraagd,' zegt Renske. 'Morgen zijn we doodmoe. En dan verliezen we die twee duels dik.'

'Ik heb een plan,' zegt Koen. 'We doen of we uitgeput zijn. Misschien krijgen we dan wel een partij.'

'Goed idee,' vindt de rest.

Na twee rondjes komen ze in de buurt van juf Loes. Sommige kinderen beginnen te waggelen. Ze lijken op een juf met veel te grote schoenen. Renske en Gijs zakken door hun knieën.

Tarkan kruipt zelfs over de grond. Hij is goed in toneel. 'Help! Help me, juf. Ik kan echt niet meer.'

'We zijn doodmoe. Zullen we de ballen pakken?' zegt Koen op een zielig toontje.

'Wat een watjes,' zucht juf Loes. 'Ik wist niet dat jullie zo snel moe zijn. Dan wordt het morgen niets met het schoolvoetbal.'